UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

38. de actibus quantum ad potentias à quibus producuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

Visual Library

tur. ideoque Auguſt. qui dixerat lib. 83.
q.5.1. quæſt. quòd Deus author mali non ſit, in. 1.
li.1.ca. lib. Retractationum, quo modo intelligen-
26. dum ſit aperit, dicens: Videndum eſt ne malè intelligatur quod dixi, Deus author mali non eſt, qui & omnium quæ ſunt author eſt: quia inquantùm ſunt, intantùm bona ſunt: & ne hinc putetur non ab illo pœnam eſſe malorum, quæ vtique malum eſt his qui puniuntur. ſed hoc dixi, ſicut dictũ eſt, Deus
Sap.1. mortem non fecit, cùm alibi ſcriptũ ſit, Mors
Eccl.11 & vita à domino eſt, &c.

DE ACTIBVS QVANTVM ad potentias à quibus producuntur.

DISTINCT. Trigeſimæoctauæ

CAP. Primum.

Voluntas accipit ſpeciem moris à fine.

de tri. lib. 11. cap. 6. SCiendum igitur eſt, quòd ex fine ſuo (vt ait Auguſt.) volũtas cognoſcitur. Finis autem bonæ voluntatis beatitudo eſt, vita æterna, ipſe Deus. Malæ verò finis eſt aliud. ſ. mala delectatio, vel aliquid aliud, in quo voluntas nõ debet quieſcere. Finẽ verò
Pſ.118 bonũ inſinuat Propheta dicens: Omnis con
ſummationis vidi finem, ſcil. charitatem.

De cauſis actus interioris.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vnde Aug.in Ench. Om̃nia pręcepta diuina 1.Ti.1.
referũtur ad charitatẽ. De qua dicit Apoſt. ca.121.
Finis præcepti eſt charitas de corde puro.
Qui autem charitatem ſibi ponit finẽ, Deum
ſibi ponit finem. vnde & Chriſtum finem le-
gis ad iuſticiá dicit Apoſt. eſſe omni credẽti.

CAP. 2. *Voluntas quandoque habet plures fines, & ſpeciem accipit ab vltimo.* Ro.10

AVgu.lib.11.de Tri.ait: Aliæ atq; aliæ vo
luntates ſuos proprios fines habẽt, qui
tamen referuntur ad finem illius volũ- Ca.6.
tatis, qua volumus beatè viuere, & ad eam
peruenire vitam, quæ nõ referatur ad aliud,
ſed amanti per ſeipſam ſufficiat: ſicut volun-
tas videndi, finem habet viſionem: & volun-
tas videndi feneſtrá, finẽ habet feneſtræ vi-
ſionẽ. Altera verò eſt volũtas per feneſtrá vi
dẽdi tranſeũtes, cuius idẽ finis eſt viſio tráſ-
euntiũ, ad quod etiá prędictæ referuntur vo
luntates. Item rectę ſunt volũtates, & oẽs ſi-
bimet religãtur, ſi bona eſt illa, ad quá cũctæ
referuntur. Si autẽ praua eſt, prauæ ſunt oẽs.
& ideo rectarũ connexio volũtatum iter eſt
aſcẽdentiũ ad beatitudinẽ, quod certis velut
paſsibus agitur. Prauarũ aũt & diſtortarũ vo
luntatũ implicatio vinculũ eſt, quo alligabi-
tur qui hoc agit, vt proiiciatur in tenebras Matt.
exteriores. Nec iis repugnãt verba Aug. 22.
prohibentis ne duos fines nobis cõſtituam⁹,

ſed omnia propter regnū tātùm operemur: quia fines in diuerſa tendentes intelligi voluit.ſ.quorū alter ad alterum non referatur.

CAP. 3. *Differunt voluntas, intentio, & finis.*

VOluntas eſt qua volumus aliquid: finis verò volūtatis eſt, vel illud quod volumus, per quod impletur ipſa voluntas, vel potius aliud, propter quod aliud volum⁹. Intentio verò interdum pro volūtate, interdum pro fine voluntatis accipitur.

CAP. 4. *Quibuſdam videtur quòd eodē actu voluntas vult finem, & media, aliis autem contrà.*

SIcut ergo altera eſt voluntas videndi feneſtras (vt ex Auguſt. didicimus) altera quæ ex iſta nectitur, voluntas ſcil. videndi per feneſtras tranſeuntes: ita nonnullis alia videtur eſſe voluntas eleemoſynas dandi pauperi, alia voluntas habendi vitam. Alij autem putant quòd vna ſit voluntas & hic & ibi, ſed propter ſubiectorū multiplicitatem diuerſitas memoratur voluntatum. Cæterùm quodlibet horum verum ſit, illud nulli in ambiguum venit, quòd voluntas ex ſuo fine pēſetur, vtrum recta ſit an praua, peccatum an gratia, & quin nomine intentionis aliquando finis, aliquando voluntas intelligatur.